

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich
Janusz KOCHANOWSKI

Warszawa, *30/03/2002*

RPO-610214-II/09/EK

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Pan

Andrzej Czuma

Minister Sprawiedliwości -

Prokurator Generalny

Wielce łaskawy Panie Ministrze,

Uprzejmie informuję, iż podjąłem z urzędu działania w związku z uchyleniem tymczasowego aresztowania przez Sąd Okręgowy w L. wobec M. W. podejrzanego o przestępstwo znęcania się nad rodziną, który po uchyleniu tego środka zapobiegawczego dokonał zabójstwa żony.

Przeciwko M. W. było prowadzone pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w O. postępowanie karne o fizyczne i psychiczne znęcanie się przez okres około 2 lat nad żoną D. W. i dwoma synami (w wieku 5 i 7 lat) oraz o kradzież pieniędzy na szkodę żony. Prokurator zarzucił także podejrzanemu, iż groził żonie i dzieciom popełnieniem przestępstw pobicia i zabójstwa (sygn. akt .).

Prokurator Rejonowy wystąpił do Sądu Rejonowego w O. z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania argumentując, iż materiał dowodowy wskazuje na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany dopuścił się zarzucanych mu czynów, a nadto agresywne zachowanie podejrzanego nadużywającego alkoholu powoduje, iż istnieje realne niebezpieczeństwo spełnienia gróźb.

Sąd Rejonowy uznał wniosek za zasadny i postanowieniem z dnia 18 stycznia 2009r. (sygn. akt .) zastosował wobec podejrzanego tymczasowe aresztowanie uznając, iż zachodzą przesłanki określone w art. 258 § 3 kpk i tylko środek o charakterze izolacyjnym może zapobiec popełnieniu przez podejrzanego umyślnego przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu na szkodę najbliższej rodziny.

Sąd podkreślił przy tym, w uzasadnieniu orzeczenia, iż nie tylko na podstawie polskich unormowań powodem stosowania tymczasowego aresztowania może być obawa popełnienia przez podejrzanego przestępstwa. Takie rozwiązanie nie jest również sprzeczne z art. 5 ust. 1 lit „c” Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, która dopuszcza aresztowanie także w razie konieczności zapobieżenia popełnienia czynu zagrożonego karą, a więc prewencyjnie i bez procesowego celu.

Na powyższe rozstrzygnięcie podejrzany złożył zażalenie, które Sąd Okręgowy w L. uwzględnił i postanowieniem z dnia 19 lutego 2009 r. (sygn. akt) uchylił tymczasowe aresztowanie wobec podejrzanego, nie zmieniając go na żaden inny środek zapobiegawczy. W uzasadnieniu orzeczenia, Sąd Okręgowy stwierdził, między innymi, iż wprawdzie nie podobna zanegować istnienia dużego prawdopodobieństwa popełnienia przestępstw zarzucanych podejrzanemu to jednak brak jest przesłanki określonej w art. 258 § 3 kpk. Sąd uznał bowiem, iż zachowanie podejrzanego nie nosiło szczególnych cech nadmiernej drastyczności czy szczególnego okrucieństwa mogących uzasadniać tezę o realności popełnienia przez niego nowego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu.

Zważywszy, iż po uchyleniu tymczasowego aresztowania podejrzany dokonał zabójstwa żony, zwróciłem się do Prezesa Sądu Apelacyjnego w L. pismem z dnia 2 marca 2009 r. z prośbą o rozważenie zainicjowania wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, gdyż w mojej ocenie, postanowienie o uchyleniu środka zapobiegawczego nie znajdowało uzasadnienia w realiach sprawy.

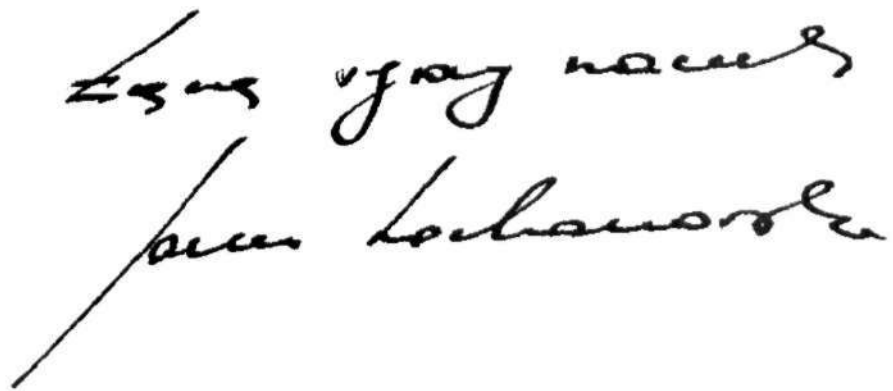
Prezes Sądu Apelacyjnego w L. w udzielonej mi odpowiedzi, (której kopię załączam) uznał, iż okoliczności podniesione przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu postanowienia znajdują odzwierciedlenie w materiale dowodowym, natomiast sposób procedowania sądu nie daje podstaw do sformułowania wniosku, iż w jego toku doszło do oczywistej i rażącej obrazę przepisów prawa. Z tych względów podjął decyzję o nieinicjowaniu wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Nie podzielam tej argumentacji i uważam, iż postanowienie Sądu Okręgowego nie było zasadne, bowiem dokonana przez sąd ocena okoliczności sprawy nacechowana

jest dowolnością i nie uwzględnia ustaleń poczynionych przez sąd meriti. Co więcej, zawarte w uzasadnieniu postanowienia stwierdzenia świadczą o nieposzanowaniu praw pokrzywdzonej i zlekceważeniu jej w pełni uzasadnionych -jak się okazało - obaw, iż groźby podejrzanego mogą zostać spełnione.

W związku z powyższym, uprzejmie proszę Pana Ministra o zwrócenie się, w trybie art. 114 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, do właściwego rzecznika dyscyplinarnego o podjęcie stosownych czynności w niniejszej sprawie.

Załącznik

Łachowicz Andrzej